

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023786 19 Кж 2
Бања Лука, 21.5.2019. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Горјане Попадић, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених Д.Е., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 3. Кривичног законика Републике Српске, у вези са кривичним дјелима неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, Ж.Е. и С.Т., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. Кривичног законика Републике Српске, у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњиченог Д.Е., адвоката В.Р. из Б.Л., осумњичене Ж.Е., адвоката Р.Љ.Ђ. из Г. и осумњиченог С.Т., адвоката З.К. из Б.Л., изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023786 19 Кв 3 од 15.5.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 21.5.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених Д.Е., Ж.Е. и С.Т., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023786 19 Кв 3 од 15.5.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023786 19 Кв 3 од 15.5.2019. године, на основу одредбе члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против осумњичених Д.Е., Ж.Е. и С.Т., против којих се спроводи истрага и то осумњиченог Д.Е., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 3. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), у вези са кривичним дјелима неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, а осумњичених Ж.Е. и

С.Т., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. КЗ РС, у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС, за још најдуже 3 (три) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 18.8.2019. године, до 18,30 часова.

Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке б), в) и г) ЗКП РС у односу на осумњичене Д.Е. и С.Т., а из разлога тачке б) и г) ЗКП РС у односу на осумњичену Ж.Е..

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњиченог Д.Е., адвокат В.Р. из Б.Л., осумњичене Ж.Е., адвокат Р.Љ.Ђ. из Г. и осумњиченог С.Т., адвокат З.К. из Б.Л.

Бранилац осумњиченог Д.Е. је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и, како наводи, погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се жалба уважи и притвор укине, те осумњичени пусти на слободу уз одређење неке од мјера забране из члана 184. и 185. ЗКП РС.

Бранилац осумњичене Ж.Е. је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњичена пусти на слободу или то рјешење преиначи и одреди нека од мјера забрана из члана 184. и 185. ЗКП РС.

Бранилац осумњиченог С.Т. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњичени пусти на слободу или одреди нека од мјера забрана из члана 184. и 185. ЗКП РС, или то рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе браниоца осумњиченог Д.Е., којима се оспорава стварна надлежност Округног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала и тиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка е) ЗКП РС. Наиме, чланом 13. став 1. Закона о сузбијању корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала је прописано да је Посебно одјељење тог суда надлежно на цијелој територији Републике Српске за кривична дјела прописана Кривичним закоником Републике Српске, међу којим је, под тачком 44. цитираног законског прописа, и кривично дјело извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. тог Законика, за које се истрага спроводи, а које је, према наредби о проширењу истраге, Републичког јавног тужилаштва-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука, број Т12 1 КТО 0000858 18 од 19.02.2019. године, почињено на територији РС, на подручју градова Т. и Г. Надаље, побијано рјешење се позива на ранија рјешења о одређивању и продужењу притвора осумњиченима, те

образлаже да, од времена доношења тих рјешења, па до данас, није доведена у питање правилност закључака на којима су та рјешења заснована. У вези са наведеним, нису основани приговори из жалбе браниоца осумњиченог Д.Е., којима се указује на изостанак разлога у погледу приговора одбране о стварној надлежности Окружног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облике привредног криминала, о чему су дати разлози у ранијим рјешењима (и рјешењу овог суда од 27.3.2019. године) којим је указано на цитирану одредбу члана 13. став 1. Закона о сузбијању корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала.

Ради тога су без основа жалбени приговори браниоца осумњиченог Д.Е. којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка е) ЗКП РС, те повреду из тачке к) истог законског прописа, у виду изостанка разлога о одлучним чињеницама у побијаном рјешењу, који се односе на приговоре о стварној надлежности првостепеног суда.

Надаље, жалбеним приговорима бранилаца осумњичених Д.Е., Ж.Е. и С.Т. се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, како у погледу постојања основане сумње да су осумњичени кривично дјело за које се истрага спроводи, као општег законског услова примјене мјере притвора, тако и успостављених посебних приворских разлога из члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС, а у односу на осумњичене Д.Е. и С.Т. и тачке в) цитиране законске одредбе.

Закључак о постојању основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело за које се истрага спроводи, правилно је заснован и детаљно образложен у побијаном рјешењу (странице 1., 2., 3., 4. и 5.), кроз анализу доказа који су прибављени у досадашњем току истраге.

Тако се у побијаном рјешењу образлажу докази, који су прибављени спровођењем посебних истражних радњи надзора и техничког снимања телекомуникација из одредбе члана 234. став 2. тачке а) ЗКП РС и кориштења прикривених истражилаца из тачке д) цитиране законске одредбе, у повезаности са доказима прибављеним приликом претреса моторних возила, стана и просторија које користе осумњичени (Д.Е. и Ж.Е.), ком приликом је пронађена биљна материја која асоцира на опојну дрогу марихуану, те посебна ваљкаста справа звана „мрвица“ у којој се налазила одређена количина наведене биљне материја, као и сврха те справе (пронађена у возилу власништво Ж.Е.), затим 15 пакетића прашкасте бијеле материје која асоцира на опојну дрогу кокаин (код осумњиченог С.Т.).

Дати су разлози у погледу оцјене садржаја транскрипта телефонских разговора између осумњичених међусобно и других лица, да је у току вјештачење тих мобилних телефона, привремено одузетих ради утврђења идентитета других лица у тој комуникацији, за које постоји основана сумња да су крајњи конзументи и купци опојне дроге, а што је и било предмет тих разговора. Ти разлози су дати у побијаном рјешењу на начин да је, постојање основане сумње, образложено за сваког од осумњичених појединачно, са њиховим улогама у извршењу дјела за које се истрага спроводи и доказима на којима се такав закључак заснива. Образлаже се основана сумња да су осумњичени Д.Е., Ж.Е. и С.Т., као припадници организоване криминалне групе

предузели радње, чињенично описане у наредби о проширењу истраге, да осумњичени Д. руководи овом организованом криминалном групом у којој сваки од припадника има тачно и прецизно додијељену улогу и задатке, па тако и осумњичена Ж.Е., која заједно са Д.Е. учествује у набављању опојне дроге и чувању, на локацијама њима познатим, па до даље дистрибуције, а осумњичени С.Т. улогу и задатак проналажења крајњих купаца, уз обезбјеђење услова за безбједно обављање ове улоге, уз претходни договор са организатором Д.Е. у погледу локације и времена предаја опојне дроге за договорену цијену.

Слиједом наведеног, без основа су жалбени приговори браниоца осумњичене Ж.Е., којима се указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама, које се односе на постојање основане сумње да је осумњичена починила кривично дјело за које се истрага спроводи и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, као и аргументи из жалби бранилаца осумњичених Д.Е. и С.Т., којима се оспорава правилност и ваљаност разлога датих за закључак о постојању основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело за које се истрага против њих спроводи, као законског услова примјене мјере притвора.

Надаље, за постојање посебних притворских разлога, у побијаном рјешењу је дато ваљано образложење, које овај суд прихвата, у цјелости. Правилност и ваљаност тако датих разлога се не може оспорити жалбеним приговорима бранилаца осумњичених.

Наиме, постојање колузионе опасности, у смислу одредбе члана 197. став 1. тачке б) ЗКП РС, као опасности од утицаја на свједоке али и осумњичене међусобно, правилно се образлаже у побијаном рјешењу, са аспекта потребе саслушања већег броја лица, као резултата наведених посебних истражних радњи и пресретнутих телефонских разговора, њиховог својства (крајњи конзументи опојних дрога) и односа према осумњиченима (утврђеним на основу међусобних телефонских комуникација), те чињенице да се осумњичени Н.Ч. и С.Ж., налазе у бјекству.

Околности у погледу начина извршења дјела за које се истрага спроводи су правилно цијењене и доведене у везу са чињеницом досадашње вишеструке осуђиваности осумњичених Д.Е. (кривично дјело тешке крађе и разбојништво) и С.Т. (тешка тјелесна повреда, изазивање опште опасности, спречавање службеног лица у вршењу службене радње и насилничко понашање, те кривично дјело неовлашћена производња и промет опојних дрога) и правилно образложене као нарочите околности које указују на опасност од понављања дјела и тиме нужност продужења притвора и по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Дато је и образложење у погледу начина и околности извршења дјела за које се истрага спроводи, које околности, са аспекта веће количине одузете биљне материје која асоцира на опојну дрогу марихуану (брuto масе 203.34 грама, 1.060 грама, 1.085 грама, 1.050 грама и 50 килограма), а код осумњиченог С.Т. (15 пакетића прашкасте материје која асоцира на опојну дрогу кокаин у количини од 34,66 грама), временског континуитета и организованости већег броја осумњичених у извршењу дјела, информисању медија и јавности о дјелу,

указују на нужност даље примјене мјере притвора по притворским разлозима из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Правилно је, у побијаном рјешењу образложено да, сложеност поступка истраге, посматрано с аспекта великог броја осумњичених лица, за које постоји основана сумња да су дјело извршили, а ради се о 14 осумњичених лица, те доказног материјала који је до сада прибављен и кога је нужно у даљем току истраге прибавити, у повезаности са тежином кривичног дјела за које се истрага спроводи, представља нарочито важне разлоге у смислу члана 200. став 3. ЗКП РС, за продужење притвора.

Ради се о сложеној и обимној истрази са потребом прибављања већег броја доказа, која се из објективних разлога до сада није могла завршити, што указују на нужност продужења притвора у времену одређеном у побијаном рјешењу и по наведеним посебним притворским разлозима из одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Горјана Попадић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић